

תת"ע 3015/11/14 - מדינת ישראל נגד טלי אביב צב אולג

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3015-11-14 מדינת ישראל נ' טלי אביב צב אולג
בפני כב' השופטת שרת קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
טלי אביב צב אולג
הנאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם, ביום 3.9.14, הודיעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הד"ח), עבירה על תקינה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המויחס לו וביום 5.1.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל נדייר דוידי, עורך הד"ח והוגש הד"ח, שסומן ת/1 וסקיצה שערך באולם בית המשפט, שסומנה ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגש מסמכים מחברת הוט-موבייל, שסומנו נ/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 3.9.14, בסמוך לשעה 14:19, נוהג הנאשם ברכב בכביש, ברחוב צה"ל ובהגיעו לצומת עם רחוב העצמאות, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו השמאלית, בצד שמאל, במהלך מהלך הפניה.

העד הוראה לנאשם לעזר את הרכב, הבхи בו מורייד את הטלפון מידו ולאחר שנעוצר, רשם מפיו את הדברים הבאים:
אתה טועה. זה לא קרה. אתה עובד בשבי".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא עשה שימוש בטלפון נייד ולא אחיז בו בידו. לדבריו, במהלך הפניה, הינה את ידו השמאלית על דלת הרכב וגירד בראש ואת ההגה, אחיז ביד ימין בלבד. עוד טען הנאשם, כי הטלפון הנייד שהיה

ברשותו היה חסום, כיוון שנגנבו ולא ניתן היה לעשות בו שימוש כשלחו, אך אישר כי הטלפון הנייד היה עמו ברכב, שכן התכוון להגיע לתחנה של הוט מוביל, לשלם ולהפעל חזרה את הטלפון.

בהתאם, נשאל הנאשם מתי נגנבו הטלפון הנייד ולא ידע לומר, אך טען כי מרגע שנגנבו, לא נמצא.

לפיכך, נשאל איזה טלפון היה אותו ברכב, במועד העבירה והשיב כי קיבל טלפון חלופי מהחברה.

משהتابקש לאישר כי בטלפון החלופי יכול היה לעשות שימוש, טען כי הטלפון החלופי לא עבד וכי הוא נדרש ללקחת ממחברת הסלולר "סימ" ולשים בטלפון, כדי שייעבוד.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הרأית שהוגשו מטעם ושמעתם עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום וזאת מהnimוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולבוגדות הרלוונטיות לאיושם. הנאשם לא חלק על כיווני הנסיעה, של הניידת ושלו וכן אישר, כי במהלך הפניה, אחז את ההגה ביד ימין בלבד, כפי שטען עד התביעה.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם, הייתה לא אחידה ולא אמינה וזאת בלשון המעטה. בדו"ח, לא הציג הנאשם את גרסתו, לפיה גרד בראש עם יד שמאל. בישיבת הקראה, טען הנאשם "אני לא דיברתי בטלפון גם לא החזקתי אותו בידי". בדיון ההוכחות, טען הנאשם לראשונה, כי ידו השמאלית הייתה מונחת על ראשו ולכן, טעה העד וחשב כי הוא אחז בטלפון נייד בידו. הנאשם העיד בפני בית המשפט וניסה להציג מצג לפיו, לא היה אותו ברכב טלפון נייד פעיל, אך, כמפורט לעיל, התברר כי היה בחזקתו טלפון נייד חלופי, שקיבל ממחברת הסלולר ותשובתו כי הטלפון החלופי לא היה שימוש אף הוא, הנה טענה שלא תוכל לעמוד בבדיקה השכל השר, שכן, איזה טעם יש להחזיק במכשיר טלפון חלופי, אם לא ניתן לעשות בו שימוש? מכל האמור, הרי שלא אוכל ליתן אמון בגרסהו של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות ייחידה הוצאה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנסי קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, במעמד הצדדים.